

на разбойника. Всѣкий день бѣхъ наедно съ васъ въ храма и учихъ народа открыто: зачто тогава не Мя хватихте? Но сега е ваше-то время и власть-та на темнотѣ-тѣ.“

Воины-тѣ связали Иисуса Христа и повели Го изъ градинѣ-тѣ; тогава всички-тѣ ученицы, въ страхъ, ся разбѣгали, както прѣдрекълъ Спаситель.

ГЛАВА LXXXI.

Иисусъ Христосъ прѣдъ сѣдилище-то.

Воины-тѣ и слугы-тѣ архіерейскы отвели Иисуса Христа до Аннѣ, напръжнія первосвященникъ, който былъ тестъ на тогавашнія первосвященникъ Каіафѣ. Той пыталъ Иисуса Христа за ученицы-тѣ Му и за ученіе-то Му. Господь Иисусъ отговорилъ: „Азъ явно учихъ народа прѣдъ всички-тѣ; проповѣдахъ въ синагогы-тѣ и въ храма— зачто пыташь Мене? Попытай слушатели-тѣ Ми за Мое-то ученіе.“

Единъ отъ служители-тѣ, които стояли тамъ, като чулъ тоя отговоръ, ударилъ Иисуса Христа по лице-то и казалъ: „така ли отговаряшь на архіерея?“ Спаситель съ кротость и спокойствіе казалъ: „ако казахъ лошо, кажи, зачто е то лошо; ако ли казахъ добръ, то зачто Мя біешъ?“—Слуга-та нѣмалъ, что да отговори: той мыслилъ да угоди на архіерея съ тоя постѣпкъ.

Анна испратилъ Иисуса Христа, врзанъ, до Каіафа, въ дома на когото ся были вече събрали законоучители-тѣ и старѣйшины-тѣ отъ народа. Ти подкупили мнозинѣ лъжесвидѣтели, за да прѣдставятъ обвиненія, по които бы было возможно да осѣдятъ Иисуса Христа на смърть.

Кога Спаситель прѣдстанѣлъ на сѣдилище-то, явили ся двама обвинители; тѣхъ выкали единъ по единъ, но показанія-та имъ были недостаточны за обвиненіе. Найпослѣ